

POETS'CORNER

D. SAM ABRAMS

L'últim 'bad boy'

Cada cultura té els seus personatges incòmodes o impresentables, que, contra tot pronòstic, acaben fent-se un lloc destacat dins el sistema literari. Amb figures com Arthur Rimbaud o Allen Ginsberg s'entén que el fenomen ens acompanya fa segles.

El desembre passat, a Londres, va morir el darrer *bad boy* de la cultura anglesa, el poeta, narrador, guionista, dramaturg, memorialista, traductor i actor Christopher Logue (1926-2011). La seva mare, casada amb un funcionari de correus, sempre explicava com tothom que la coneixia la planyia per haver tingut un fill com Christopher. Ell mateix, a la seva autobiografia, *El príncep blau* (1999), es va descriure com un bergant o un bandarria. Però va arribar a rebre el nomenament de comandant de l'Imperi Britànic l'any 2007.

Va abandonar els estudis per allistar-se als famosos Black Watch o Guàrdia Negra. Després, va passar dos anys a la presó, a Palestina, per

la revenda de vals que havia robat de l'exèrcit. El 1951 es va instal·lar a París, on es va fer amic de Henry Miller, George Plimpton i Samuel Beckett. El 1953 va començar la seva carrera de poeta. A la dècada de 1960 va escriure novel·les *porno* per guanyar-se la vida. Altre cop a Londres, va encapçalar el moviment poètic de protesta social i política. Bertrand Russell el va col·locar al seu famós Comitè dels 100. Paral·lelament va gravar amb EMI diversos discos on unia jazz i poesia. El 1971 va actuar com a Richelieu a *The Devils*, de Ken Russell. Etcètera.

Ara bé, Logue no serà recordat pas per les seves excentricitats sinó per les seves extraordinàries recreacions poètiques de *La Iliada*, d'Homer. Tot va començar el 1959, quan la BBC li va encarregar una adaptació radiofònica del poema èpic. Logue va quedar enganxat de per vida. Es va passar literalment mig segle recreant Homer, una tasca que va desembocar en la publicació de cinc vo-

E

El londinenc Christopher Logue es va passar literalment mig segle recreant Homer

lums sota el títol genèric de *War Music*, entre el 1981 i el 2005. El diari *The Telegraph* va calcular que Logue, tan llepafils i perepunyetes, recreava tres versos al mes, de manera que acabaria la seva tasca el 2080!

War Music és una autèntica obra mestra de la poesia anglosaxona moderna. A més, forma part d'una llarga i nodrida tradició de recreacions d'Homer en llengua anglesa, que acaba de donar el seu darrer fruit al sensacional *Memorial*, d'Alice Oswald. De l'obra de Logue, el gran Louis MacNeice va declarar que, respecte a Homer, "la sang era més sagnant, i el fat més fatal". Lawrence Durrell va dir que "tant de bo que Homer fos tan bo". I George Steiner va afirmar que al llarg dels segles "cap classicista, cap crític ha fet veure d'una manera tan concisa l'impacte real d'Homer".

Amb traductors de la talla de Carles Miralles o Francesc Parcerisas no entenc per què la poesia catalana no té l'Homer de Logue. *

El desembre passat, a Londres, va morir el darrer bad boy de la cultura anglesa, el poeta, narrador, guionista, dramaturg, memorialista, traductor i actor Christopher Logue (1926-2011). Va publicar en cinc volums War Music, una autèntica obra mestra de la poesia anglosaxona moderna que forma part d'una llarga i nodrida tradició de recreacions d'Homer en llengua anglesa

MESTALLQUEVIANDA

LLUÍS LLORT

Llibres per llegir (i escriure) amb una sola mà

erotisme té tants anys com el sistema límbic, on els missatgers químics de l'hipotàlem i la glàndula pituïtària estimulen els genitals. Per poc que ens fixem en les pintures rupestres ens adonem que aquella gent... va en pilotes! Uns quants milers d'anys més cap aquí (i uns quants centenars abans de la invasió pornogràfica via internet), la literatura ja tenia components eròtics, voluntaris, com els contes de Boccaccio, o en principi no premeditats, com molts passatges de la Bíblia. Per això no és estrany que ens agradi el sexe oral, com li va confessar David Castillo a Roser Amills quan l'escriptora li va demanar per les seves fantasies: "Que m'expliquin històries és el que més m'excita", va respondre ell.

Fa poques setmanes us vaig parlar de la col·lecció de Cossetània De 100 en 100. Ara torno a la mateixa editorial per parlar-vos d'una altra col·lecció, en aquest cas de contingut eròtic, De Pèl a Pèl, que ja ha arribat en pocs mesos al cinquè número.

Va iniciar la col·lecció l'octubre passat la reedició d'*Els conys saborosos*. Es tracta de 22 textos de Valerià Pujol (no us perdeu les pàgines centrals d'avui, 20è aniversari de la seva mort), publicats el 1986. En el pròleg, Rafael Vallbona contextualitza i defensa l'obra, que va ser durament criticada a l'època.

El segon títol, *69 (antologia eròtica)*, és una tria de 69 poemes del prolífic cantautor i poeta Celdoni Fonoll (Calaf, 1944) extrets dels seus poemaris *Trempanant t'empaito* (1993), *Versos perversos* (1995) i *Obscenitats i tendreses* (2009).

El tercer títol és *Morbo*, de Roser Amills (Algaida, 1974), amb pròleg de Lluís Racionero. Es tracta d'un poemari (editat en català amb la traducció castellana) eròtic amb diferents intensitats d'erotisme, depenent del "sol que faci entre les cuixes", podríem dir. Amills és també l'autora del cinquè volum: *Les 1.001 fantasies més eròtiques i salvatges de la història*. Narra amb molt d'humor les fantasies eròtiques de 1.000 per-

Roser Amills ha fet una recerca eròtica ROBERT RAMOS

sonatges famosos de tots els temps. La comunicadora Susanna Griso, l'expert en psicologia i sexualitat Antoni Bolinches i l'expert en evolució humana Eudald Carbonell, prologuen breument la recerca. Carbonell ens recorda una cita de Plutarc: "L'erotisme és la desobediència de la raó." El llibre, molt complet, repassa en 320 pàgines i 29 apartats fantasies com ara bisexualitat, celibat, exhibicionisme, disfresses, zoofília, orgies, fetixisme...

El quart volum és *Penetracions* i recull el text guanyador, l'accessit i el finalista de les tres darreres edicions del concurs de contes eròtics de Vilanova i la Geltrú. Dels nou autors (és possible que tots nous), és curiós que només un sigui una dona. Potser és perquè elles inspiren l'erotisme